

I els pistolers...

EL BE NEGRE

SETMANARI SATÍRIC.

...quan faran vaga?

Any VI - Núm. 244

Barcelona, 8 de juliol de 1936

Preu: 20 cèntims

Un petit lapsus

La divina Olimpíada

Com se sap, els organitzadors de l'Olimpiada Popular encarregaren al senyor Josep M. de Sagarra que els escrivís l'himne de l'Olimpiada. El poeta nacional, amable i diligent, es tancà al despatx de casa seva i al cap de sis minuts, tres segons i dues dècimes, l'himne olímpic i popular estava enllestit. L'endemà, un sobre gairebé voluminós arribava al Secretariat de l'Olimpiada.

—Visca, nois! — digué en Trabal—. En Sagarra ens envia l'himne.

Tots els atletes francs de servei voltaren el doctor-diputat amb l'orella atenta.

—A veure, a veure, què ens haurà fet aquest xicot...

El doctor Trabal, amb veu solemne i velada per l'emoció es posà a llegir els versos d'en Sagarra:

Ja era la flama reposada i dreta per no tornar a dir res, i ja partia amb la llicència del meu dolç poeta

—Què dimoni és això?— féu en Miravittles.

—Calieu, que no hi enteneu!— digué en Trabal.

I continuà:

Com a himne — digué el diputat Trabal —, cal convenir que és un himne curiós.

—Cal tenir present que també és curiosa l'Olimpiada Popular — féu en Miravittles.

—A veure què segueix ara:

I a semblança del bon sicilià, que amb l'esgarip mugia, pes es-trena, del qui el feu amb la llima, i brue-lla.

El doctor Trabal s'aturà en sec: —No serà una al·lusió de tipus personal? — digué, una punta escamant—. Aquests d'Acció Catalana ens estimen tan poc...

..

A la mateixa hora que es desenrotllava l'escena abans transcrita, a la Redacció de "La Veu de Catalunya" hi havia un veritable terribastall.

—Què diantre significa això? — deia l'Abadaleit i Vinyals, arborant unes quarelles del poeta Sagarra—. Que s'ha tocat aquest xicot? Això és el cant XXVII de "La Divina Comèdia"?

Salut! herois de l'Olimpiada, de l'Olimpiada Popular!

—Déu del cel! — féu en Brunet—. Santa Verge Maria! En Sagarra se'n torna a esgarriar!

Hi corregeren tots, però ja no hi foren a temps. En Brunet s'havia tornat assenyat.

—Si cauen a les meves mans, rai; almenys en tenen per què dies!

La Justícia és cega

Quan el jutge senyor Vilalta començà a agafar i deixar anar gent i al final es deixà anar ell mateix, es va dir que en tot el sumari per l'assassinat dels germans Badia ell era l'únic innocent. Després va agafar el procés el jutge senyor Márquez Caballero i tothom estava segur que sortiria el culpable.

I, en efecte: el senyor Márquez Caballero aviat es desféu dels detinguts i deixà el sumari tan net com el dia que va lluirar el Govern civil de Barcelona a l'Emilia —excepte, és clar, els morts.

Una baixa sensible

Els nostres lectors devien veure amb sorpresa i dolor que en el número de la setmana passada del Be coincidí una afirmació que feiem al final de la informació sobre la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre amb una altra que feia al principi del seu article de "La Humanitat" del mateix dimecres el senyor A. Rovira i Virgili.

Es deia en ambdós escrits que els arguments que la Confederació presentava contra Catalunya eren els mateixos que els que usava el llop de la falla contra el be, al qual acusava d'enterbolir-li l'aigua.

Els nostres lectors s'estranyarien de la coincidència, però nosaltres no, perquè resulta que els dos escrits eren deguts a la mateixa ploma.

Però estiguin tranquils, que això no succeirà més. Nosaltres paguem per l'exclusiva de les idees que apareixen en el nostre setmanari i no per compartir-les amb cap més publicació. De manera que des d'aquest moment el senyor A. Rovira i Virgili deixa de pertànyer al cos de redacció d'El Be Negre.

Un altre ho sentiria. Ell no.

Buits que s'omplen

Una nova societat

Hem rebut el següent "Anunci Oficial", que publiquem amb molt de gust i segons tarifa:

Davant del notari d'aquesta ciutat senyor Pou i Sabater, s'ha constituït amb data d'avui la Societat Anònima per accions A. S. I. A., societat de serveis públics i privats, i la seva filial A. D. I., dedicada a la missió social de proporcionar a les entitats i particulars tota mena de facilitats per a eliminar obstacles. Les esmentades societats anònimes totes dues, proporcionaràn agents executius o bé facilitaràn l'execució als propis abonats, assegurant la segona, A. D. I., gràcies a la gerència personal del senyor Barriobero, una tramitació ràpida i sense cap mena de dificultat ni conseqüència i a preus mòdics.

Les esmentades Societats Anònimes queden registrades en el registre de la Propietat Industrial amb els seus noms complets: "Atemptats Socials i Altres" i "Assegurança d'Impunitat".

Desitgem a les noves firmes tota la prosperitat de que a tant temps que ja gaudeixen. Ara almenys tots els ciutadans podran disposar d'aquest servei, tan necessari en aquests temps.

El parent involuntari

L'altre dia la Ràdio Barcelona va donar unes declaracions del senyor Joan Casanoves, en les quals aquest posava en guàrdia tothom contra un personatge poc recomanable que, valent-se del seu nom, es dedicava a treure pessetes de qui podia. Parlant d'aquest subjecte, el president del Parlament deia:

—Es, involuntàriament, parent meu.

D'això se'n diu precisar.

El proletariat parlamentari

Amador Fernández, cap del moviment revolucionari

El Sr. Trabal fa manifestacions i rectificacions

La gesta del diputat socialista i asturià senyor Amador Fernández, ha alarmat tots els medis parlamentaris.

Aquest senyor va estripar en un cafè d'Oviedo el seu carnet de diputat, amb el pretext de que la gent es creia que ell ho podia resoldre tot. Demostrada la seva incapacitat, el fet era inevitable.

El senyor Fernández, primerament va posar a subhasta el seu carnet. Ningú no en va voler donar ni cinc. Això el va induir a estripar-lo. Ben mirat, no hi té cap culpa.

Consumat el fet, es féu silenci. Ell ho aprofità i digué ben alt:

—Desplaçats els radicals del poder, el poble cerca amb els socialistes allò que abans trobava amb els radicals. Nosaltres no som com ells. Jo admiro els radicals. Jo sé el que m'ha costat fer col·locar un parell de burots, tres guàrdies d'assalt, un inspector de treball i altra gent. Tot el dia m'arrossegava pels ministeris amb el carnet sempre a la mà. Després, quan vinc a passar el "week-end", vosaltres em tireu en cara la meua improductivitat. Això s'ha acabat. No vull treballar més. I per tot això, mil pessetes. És intolerable.

El públic es va enternir. No gosa aplaudir-lo, però es féu càrrec de la situació moral del Sr. Amador, el qual, acabant-se la gasosa, repregué el seu discurs:

—Jo us dic, deixo de fer de diputat per dedicar-me a fer obra revolucionària. (Rumors.) Els diputats, estan mal pagats. Cal anar a dignificar el proletariat parlamentari. Cal donar-li un nivell de vida que permeti actuar amb decència. Nosaltres propugnem la dictadura roja, la del proletariat. Però mentre treballam com podem perquè en vingui una, hem de procurar que el proletariat parlamentari visqui bé. Que els obrers parlamentaris tinguin, ultra un sou més elevat, una retribució per cada empleat que proporcionen a l'Estat. Que l'Estat gratifiqui tots aquests favors.

Aquest és en definitiva el meu programa. Sé per endavant que el "Lenin espanyol" m'ajudarà. Largo Caballero té un ampli sentit de les tèniques revolucionàries. La qüestió és fer olla. I en farem!

Una ocració espontània impedi a l'orador de començar cap més paràgraf. Tots els minaires coincidiren en apreciar el fons revolucionari d'aquells mots. Tot seguit es van iniciar gestions per començar una tanda de vagues que demostrin la seva solidaritat amb la tesi revolucionària expressada tan clarament.

El senyor Amador Fernández és molt feliç pels diputats obrers que encara no han badat boca al Parlament. Per no trencar el costum, el feliciten per escrit.

..

Tant el senyor Primo de Rivera com el senyor Goicoechea, en assabentats del fet, han organitzat un servei de corresponsals a tots els cafès d'Espanya. Tan aviat com es posi a subhasta un carnet de diputat, els delegats tenen àmplies facultats d'adquirir-lo sigui com sigui. Després del que succeí a Cuenca, un carnet no té preu (això ho diuen ells). Han afegit que, naturalment, si desitgen ésser diputats no és per res més que per desacreditar el règim parlamentari. Tothom ho creu així.

..

Quan enllestíem aquesta informació, obtinguda com els lectors hauran observat gràcies a la nostra xarxa de corresponsals, el senyor doctor Trabal ens ha emprès.

No cal dir que no podem estar-nos de reproduir el que ens ha dit l'olímpic i popular doctor. Ens ha pregat que recollíssim les seves manifestacions i que hi afegíssim alguna coseta que no fos veritat, per tal que ens ho pugui desmentir.

—La qüestió és que parlem de mi—ens digué.

Després d'una conversa poc solta que no val la pena de fer participar als lectors, que ja fan prou comprant el nostre setmanari, ens va dir:

—Aquest Amador Fernández és un geni. Això és el que hauríem de fer tots. Jo en tinc unes ganes! Mireu, vaig ésser diputat, perquè com que a la presó no n'hi havien prou per omplir la candidatura del Front d'Esquerres, m'hi van posar. Fou un disgust que encara no l'he pagat.

—Després — continua el mateix doctor Trabal, a un promig excel·lent—la Segona Internacional descobreix que sóc diputat i em fa armar tot el "tinglado" de l'Olimpiada Popular. Però ja tinc enemics. Els marxistes pousistes en són uns, diuen que se n'hauria de dir obrera. Per altra banda, una colla de ximplets voldrien que fos una manifestació esportiva. (El doctor Trabal pren una mica d'aire per primera vegada. I reprèn): Total, que no vull ésser més diputat. Som molt mal pagats. Em veng el carnet. El regalo. Adéu, me'n vaig cap a Madrid, que tinc una reunió. Adéu.

Quan aixequem els ulls de les quarelles, ja no hi és. Respirem.

..

Quan baixàvem la porta de la redacció per plegar, un sobre amb un segell amb ales i amb un membre que diu: "Congreso de Diputados", arriba a les nostres mans.

Es la rectificació del doctor Trabal.

Es molt llarga. Resumida diu: De tot el que us vaig dir, res. Tot fou una falòrnia. (Només és veritat el que es refereix a l'Olimpiada.)

El doctor Trabal queda servit. Rebi, de passada, salutacions olímpiques, populars i sinceres.

El quart poder

En virtut de l'acord del Ple Municipal, la setmana passada es varen celebrar exàmens d'aptitud dels temporers per adaptar-los a la planilla.

N'hi havia molts; el Saló de Cent ple. Les proves eren senzilles: una divisió i un dictat de dotze línies en castellà i traduir-lo al català.

I bé; va haver-hi dos periodistes, un redactor de "La Rambla" i col·laborador de "El Diluvio" i el senyor Sainz de Morales, i un redactor esportiu del "Ciero", el senyor Joan Marquillas, que varen tenir la coqueteria de fer unes 24 faltes en dotze línies.

Es clar; varen ésser deixats pel setembre.

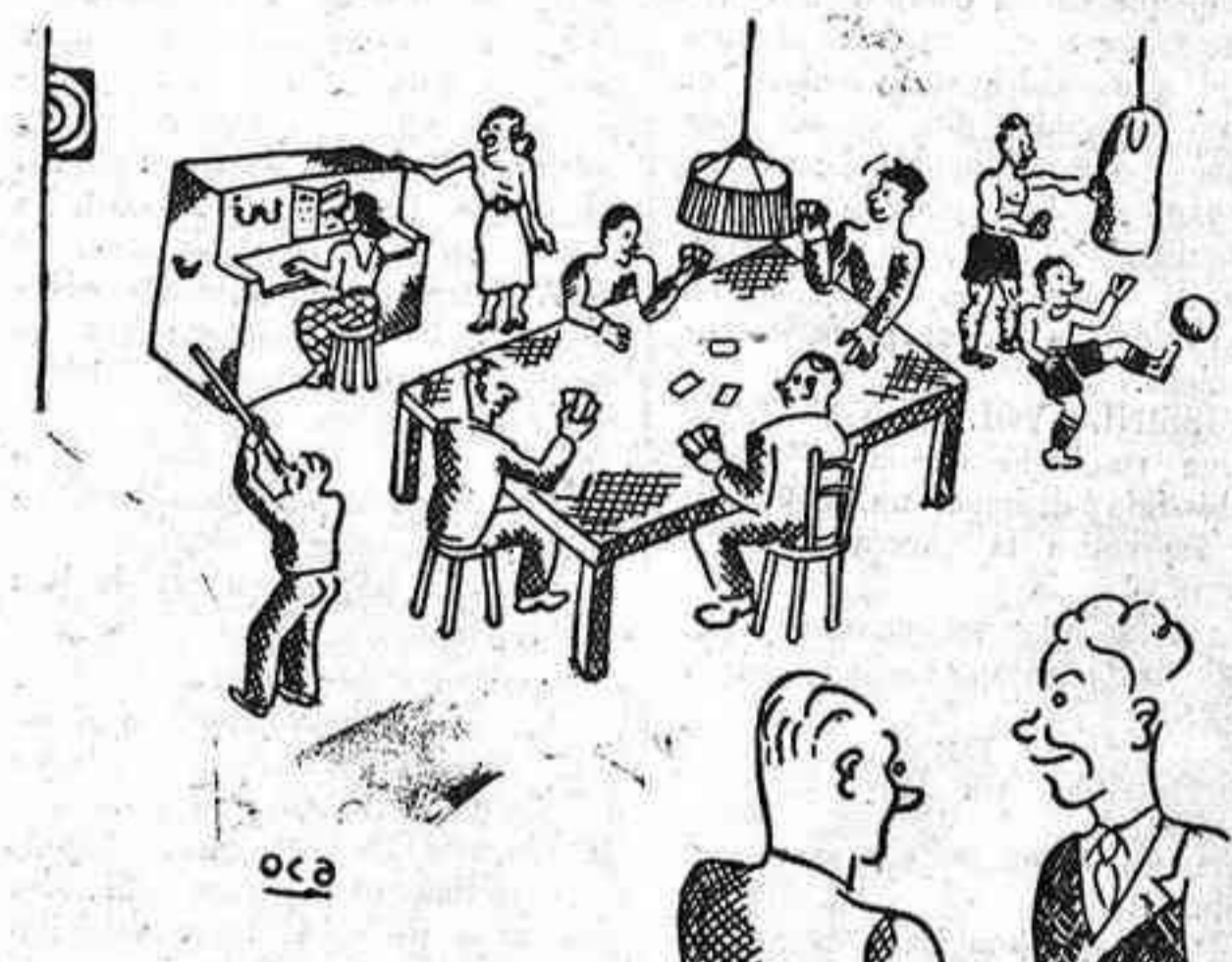
Però després, com que eren periodistes i els periodistes no tenen cap obligació de saber escriure, varen ésser aprovats. D'alguna cosa ha de servir l'ésser de la Premsa!

..

Quan enllestíem aquesta informació, obtinguda com els lectors hauran observat gràcies a la nostra xarxa de corresponsals, el senyor doctor Trabal ens ha emprès.

No cal dir que no podem estar-nos de reproduir el que ens ha dit l'olímpic i popular doctor. Ens ha pregat que recollíssim les seves manifestacions i que hi afegíssim alguna coseta que no fos veritat, per tal que ens ho pugui desmentir.

—La qüestió és que parlem de mi—ens digué.

—Per què fa tanta tabola a aquesta família? —Sentrenen per a l'Olimpiada Popular.

L'Assemblea de la S.D.N. que fa setze

El problema abissini ja no és problema ni abissini

Ginebra, 4. (Urgent. — Del nostre enviat in extremis.)—Abans de prendre la fatal resolució que com a periodista acreditat a la S. D. N. em correspon, relataré avui la darrera sessió de l'Assemblea.

L'ambient, caldejat a causa de l'estiu, està notablement refrescat per l'actitud dels representants de les diverses nacions.

En obrir-se la sessió, després

la Societat (un periodista txec s'engega un tret al cap). Continua el ministre d'Espanya dient que si tots els Estats estiguessin tan disposats com Espanya a complir el Pacte, Abissínia seria encara independent, perquè Espanya mai no ha pensat en la conquesta d'Abissínia. (Grans aplaudiments.)

M. BLUM
El senyor BLUM parla tot se-

—Em sembla que m'han escoltat com qui sent ploure...

d'ésser llegida l'acta de l'anterior, es suspèn cinc minuts per permetre que un periodista suec es pengi de la barana de la tribuna de la Premsa, i tot seguit comencen les deliberacions de *corpore insepulto*.

PARLA EL REPRESENTANT D'ESPANYA

El senyor BÀRCIA, representant d'Espanya, fa un notable discurs. Diu que no cal reformar la Societat de les Nacions, sinó simplement complir el Pacte, i que si es complís el Pacte, no caldria reformar

guit. El cap del Govern francès (un periodista japonès s'obre el ventre), diu, en francès, que no cal de cap de les maneres reformar la Societat de les Nacions, sinó simplement complir el Pacte, i que si es complís el Pacte, no caldria reformar la Societat. De totes maneres, però, el que cal és mantenir la pau a tota costa, tant si es compleix el Pacte com si no es compleix el Pacte (mor un periodista turc a conseqüència d'haver-se alimentat de yoghurt durant 125 anys seguits). El cap del Govern francès segueix dient que si tots els Estats estiguessin tan disposats com França a complir el Pacte, Abissínia seria encara independent, perquè França no havia pensat mai en la seva conquesta. (Grans aplaudiments.)

MR. EDEN PARLA CLAR

(En aixecar-se a parlar el senyor EDEN se senten grans aplaudiments i tres trets i cauen tres periodistes, tot fent-li a reuvreu). El representant d'Anglaterra comença per dir que no cal de cap de les maneres reformar la S. D. N. El que cal, afegeix en anglès, és simplement complir el Pacte. Si el Pacte s'hagués complert, no ens veuríem ara en la impossibilitat de reconèixer a Itàlia l'anèxio d'Abissínia i podríem felicitar-la (un periodista portuguès demana a un uixier un quilo de veronal, se'l pren i mor). Anglaterra, diu mister Edén, és i serà gent catalana, ai, pacifista — rectifica — i ho ha demostrat a bastament prohibi-

SENTÈNCIES —Aquell caixer que va morir, es veu que era un exagerat!

El senyor distret va a la Festa d'Infants i de Flors.

bint l'exportació d'armes a Abissínia. Si tothom hagués complert com ella, el poble etiop no s'hauria vist arrossegat a una guerra suïcida. Creiem que el que afortunadament queda del poble abissini ho comprendrà i laborarà, des d'ara, per la pau universal, amén. (Grans aplaudiments, sis periodistes de nacionalitats assortides, moren d'alegria.)

EL SENYOR TITULESCO

El senyor TITULESCO, representant de Romania, pren tot seguit la paraula. Comença dient que no cal de cap de les maneres reformar la S. D. N. N'hi ha prou, diu, amb que es compleixi el Pacte (un periodista romanès s'empassa inadvertidament l'estilogràfica i mor. Els uxiers l'expulsen de la tribuna). L'orador segueix dient que el que cal és complir el Pacte i que fins que es compleixi el Pacte, el que caldrà serà complir el Pacte. Romania, diu, és un país pacífic i mai no hauria pensat en la conquesta d'Etiopia.

Acabats els aplaudiments i retirats els cadàvers de vuit repòrters, es procedeix a la lectura de les resolucions.

ABISSINIA VOL LA GUERRA

Una resolució de la delegació d'Abissínia demana un emprèstit per reprendre la guerra i reconquistar el país.

Es rebutjada per unanimitat, a causa del caràcter pacifista de la S. D. N.

ITALIA VOL LA PAU

Tot seguit es llegeix el memorandum italià.

El memorandum italià és un document molt ben documentat i, a més a més, italià. En ell es queixa el Govern del senyor Mussolini de la constant provocació d'un poble que es mantingué lliure a l'Àfrica quan tots els altres havien estat conquistats. Fa remarcar que Abissínia és actualment un país poblat per italians; exposa el dret de Roma de reprendre la història de l'Imperi, interrompuda per la invasió dels bàrbars del Nord, reconquistant el que abans tenia i deixant tranquil el Nord, i promet no aliar-se amb els bàrbars del Nord si li deixen refer l'antic Imperi.

LA RESOLUCIO DE L'ASSEMBLEA

Seguidament l'Assemblea s'ha retirat per a deliberar en sessió secreta i, mentrestant, els periodistes han organitzat un match de suïcidis per parelles dobles.

Al cap d'una hora han tornat els membres i s'ha fet un silenci sepulcral, només interromput pels trets dels periodistes que s'anaven acomiadant.

M. AVENOL, secretari general, ha llegit la següent resolució a l'Assemblea:

"Vistes les declaracions dels diferents representants, tenint en compte els suggeriments del memorandum italià; reconeixent que Abissínia és un país poblat en la seva major part per italians, encara que hi ha alguns exemplars de la raça etiop, encara que en dubtós estat de conservació, complint amb el deure que se li ha encomanat de mantenir la pau universal mentre no sigui incompatible amb els interessos dels Estats, la Junta Directiva d'aquesta Societat es complau en proposar:

1. Recomanar a tots els seus associats el compliment del Pacte no intervenint els uns en els afers dels altres.

2. Recomanar a tots els seus associats el manteniment de la pau mentre els sigui possible.

3. Recomanar a Etiopia que surti de la S. D. N. per donar a aquesta facilitats per mantenir la pau entre els seus membres, seguint exemples tan il·lustres com el Japó i Alemanya.

4. Recomanar als petits Estats que, en evitació de guerres futures, s'uneixin als grans Estats que tinguin més proximitat i els vulguin acollir en el seu si.

5. Ajudar totes les qüestions susceptibles d'una decisió per a les successives Assemblees i, en darrer terme, per a la que es celebrarà el dia del Judici Final a les quatre de la tarda."

Acabada la lectura d'aquesta resolució, el President pronuncia les paraules de ritual

S'aixeca aquesta Assemblea de la S. D. N., que és la que fa setze.

I ho fa. Demà se celebra l'enterrament dels periodistes. Els italians són molt feliçats per haver-se fet expulsar abans.

Corresponsal.

N. de la R. — El nostre enviat especial deixa des d'aquest moment, de pertànyer a la redacció d'EL BE NEGRE, per no haver sabut complir amb el seu deure periodístic i reclamar el pagament dels seus honoraris. Ho advertim als sastres.

LA MISSIO DE LA JUSTICIA

En un dels passats dies festius, el senyor Pere Comes es presentà al matí, inopinadament, al Palau de la Generalitat. El conseller s'adreçà al seu despatx oficial, obrí la porta i... mai dirieu què va veure? No cal que us hi encaparrreu. No ho dirieu mai.

Davant dels ulls astorats del conseller de Justícia i Dret s'oferia l'espectacle al·lucinant d'una colla de joves que, els uns, es despulaven i els altres ja estaven a mig vestir el llampant vestit d'atletes. Alguns es posaven embrocació a les cames, altres es feien massatge, tot això dintre una amable atmosfera de camaraderia esportiva que no es deixava impressionar per la majestat del despatx oficial.

— Però què diantre significa això? — digué el conseller Pere Comes, que no sabia si somniava o si havia estat objecte d'una facècia d'Innocents.

Significava — li varen explicar — que precisament aquell matí estava organitzada una cursa atlètica la sortida de la qual es donaria a la Plaça de la República. Alguns dels participants, que no sabien on canviar-se de roba, foren sol·licitament acollits per un funcionari de la Generalitat, el qual els oferí, com a vestuari provisional, la Conselleria de Justícia i Dret.

Ni més ni menys. Si se'ns permet, classificarem aquest fet com el primer acte de l'Olimpiada Popular.

AQUELL DISTRET DE SEMPRES

— Ahir va començar la Volta a França.
— Ah, sí? On la fan?

EDUCACIO CATOLICA

Quan s'estava preparant el Congrés Catòlic d'Educació suara clausurat, s'envià als directores de col·legis la carta que transcrivim:

"Molt distingit senyor meu: Es sent ja pròxima la fi de l'organització del Congrés, i no havent rebut encara, ni la inscripció, ni tan sols l'adhesió a ell, de vostè, ni de cap dels pares dels seus alumnes, ens atrevim a demanar-li per la present que tingui l'amabilitat d'enviar-nos-la com més aviat millor, ací carrer Pontanella, 18, primer, i així ens facilitarà el treball per poder lliurar-li seguidament el títol de congressista.

Ens plau molt d'aprofitar la nova avinentesa per saludar-lo tot cordialment, en Crist.

Pel Comitè organitzador,
Angel Grau, Secretari."

Trobem que aquest estil no és gaire catòlic i no diem Educació.

ELS MISTERIS DE LA CASA DE CARITAT

El senyor Fronjosà va fer a les Corts de Catalunya una interpellació sobre la Casa de Caritat i va denunciar que dels tallers no en sortia ni un bon operari (el senyor Fronjosà ho podia dir amb fonament de causa, perquè no havia vist cap de les magnífiques edicions sortides de la impremta de la Casa de Caritat.) El pitjor, però, era, digué, la superiora, que no reconeixia autoritat, però que de totes maneres no havia d'oblidar que damunt d'ella hi havia un conseller. El doctor Corachan es tornà vermell fins les orelles.

ARQUES SOLER
d'un sol BLOC MASSIS
AMB BLINDATJE (patentat)
Imperforables amb el SOPLET
FABRICA DESPATX: ALDANA, 3 Barcelona Tel. 31853
S. SALO D'EXPOSICIO: ALDANA, 3 Creatre C/rt. Olympia

amb el cor a la mà

Himne de l'Olimpiada Popular

I
Glòria, ciutadans, cantem
la Trabalada.
Tots amb una sola veu
i el puny enlaire.
La nostra terra és redimida,
el Sunyolisme ha triomfat.
Tot és esport i ciutadania,
visca l'Olimpiada Popular.

II
Glòria al més noble esport,
el de la pesca;
glòria al diputat Trabal
que hi és tan destre.
Visca la pesca, visca la pesca
i visca el nostre campió:
el qui pescava, el qui pescava
cinquanta mil drets de subvenció.

III
Glòria al campió de salt,
en Miravittles,
que ara vol fer el salt més alt
fet en sa vida.
Vinga fer mèrits per si s'enfila
a quelcom més que a soldat ras.
Glòria al qui salta, glòria al qui grimpa,
glòria al tranquil que no s'atura amb taps.

IV
Glòria a l'esportiu murcià
de tot Europa;
glòria per al ciutadà
que els faci sopa:
Meravelleu-vos i extasieu-vos;
ja us podeu riure del Dirt-Track.
Res no es compara, res no supera
l'emoció de córrer dintre un sac.

V
Glòria per als abnegats
que fan el dòmino.
Glòria als intel·lectuals
que fan el solo.
Glòria als qui corren darrera un cercol
i als campions de patinet.
Glòria als qui juguen al joc de l'oca
i als qui fan bitlles i als qui fan el met.

VI
Glòria per als campions
de "Materile".
Glòria per als del peu coix,
i el joc de bales.
Glòria als qui vencen, glòria als qui triomfen
al joc del pare carbasser.
Glòria als del flèndit, glòria als del bèlit
i glòria als de l'anell picapedrell.

VII
Glòria per als creadors
de l'Olimpiada.
Diu que a Berlin els cou.
Que es posin fulles!
Qui no s'hi engresca que s'espavili
o que s'assagi a gemegar.
Visca la gresca, visca la pepa,
visca l'Olimpiada Popular.

ELS PRESSUPOSTOS APROVATS CONTRA EL RELLOTGE

La sessió del Parlament de Catalunya de la nit del 30 de juny fou una prova esportiva contra el rellotge, que ja en voldrien sortir com el Parlament en sortí, els atletes populars de l'Olimpiada Popular.

Es discutien els Pressupostos i calia, per complir amb els preceptes legals, que estiguessin aprovats abans de mitja nit. La sessió començà, però, a les onze i, és clar, no hi havia temps. Però sempre hi ha una manera o altra de fer miracles i, naturalment, se'n trobà una que sembla ja en ús en alguns Parlaments. Quan el rellotge marcava dos quarts de dotze, el senyor Casanoves aixecà la mà i, misteriosament, el rellotge es deturà. I la discussió seguí. En els rellotges particulars, però, el temps seguia marxant i, quan marcaven dos quarts d'una, el senyor Vallès i Pujals, en la seva intervenció deia que no es volia allargar perquè es feia tard i la discussió s'havia d'acabar abans de les dotze.

Tot, doncs, com es pot veure, fins les oposicions, anà com un rellotge — menys, és clar, el rellotge.

L'endemà, un foraster que havia vist el nom del senyor Casanoves escrit "J. Casanoves", preguntà si es deia Josué.

A LONDRES

— I doncs, senyor Largo, i la resolució?
— No m'en parleva, que el partit m'ha donat vacances.

QUATRE ANECDOTES PREMIADES

Una revista francesa ha organitzat un concurs d'anècdotes. La qualificació la van donar els mateixos lectors.

Heus ací les classificades en els primers llocs, seguint l'ordre de qualificació:

Lloyd George era en altre temps adversari declarat de les sufragistes.

En el curs d'una animada reunió una d'elles, exasperada, va dir-li: — Si fóssiu el meu marit, us donaria una metzina!

Lloyd George s'inclinà i digué: — Senyora, estic segur que si fóssiu la meua esposa, me la beuria!

La petita Eva té, excepcionalment, permís de menjar a taula, perquè hi ha una reunió familiar. Però ha promès, abans, ésser bona i no demanar res.

A l'hora de les postres, es serveix a tothom menys a Eva. L'han oblidat. La pobra, de moment, no diu res. Després, sobtadament, interromp:

— No hi ha ningú que necessiti un plat net?

En una estació de fora: El tren està a punt de marxar. Un viatger puja, seguit de tres d'altres. De sobte, d'un bot, torna a baixar: s'ha oblidat una maleta en el vestíbul. Corre. Massa tard. El tren marxa. El tren ja és fora. — Els vostres amics han tingut més sort que vos — observa filosòficament un empleat. Ells se'n van i vos resteu.

— No sé si d'això ells en diran sort. Pujar era jo el qui marxava! Ells, simplement, havien vingut a acompanyar-me a l'estació.

Un vespre el senyor Durand entra a casa seva tot alegre, després d'una llarga estada al cafè. Però abans de posar la clau al pany, s'adona que encara té set. Aleshores agafa un tros de paper i escriu: "El senyor Durand torna de seguida; està al cafè de la cantonada." El penjà a la porta i se'n va.

Al cap d'una hora, torna a pujar una mica més alegre encara que la primera vegada. Ven el paper, el llegeix i es diu: "Té! El senyor Durand no hi és. Sortosament, sé on l'haig de trobar!"

I torna a baixar.

Arribat al cafè, pregunta a l'amor: — No heu vist pas el senyor Durand?

— Com! El senyor Durand? Si sou vos el senyor Durand!

— Ah!, bé — fa el borratxo —. Així, haig d'anar-me'n, perquè hi ha algú que em cerca.

"DE SOBREMESA"

Amb aquest títol, la "Soli" portava un escrit d'un senyor que es diu només C. F., el qual explica que es troba en un restaurant i que al davant seu hi té un home que llegeix els articles de Maura.

Aclareix seguidament: No soy locuaz en los restaurantes. Allí voy por satisfacer una necesidad fisiológica y concluida ésta, al trabajo perenne y cotidiano, si por trabajo denominamos el continuo funcionamiento del intelecto.

Tot això per fer-nos creure que no és "locuaz".

Es refereix a la conversa. Ell abomina tota mena d'estat de força. Les arbitriatats, les injustícies. L'altre pensa sempre al revés. Aleshores ell reconeix: Me excedo en los comentarios. Quan ho reconeix ell!

La conversa puja de to. De cop, el desconegut s'aixeca i li diu: — Soy agente de la autoridad. L'altre no s'immuta i li repliça:

— Soy anarquista. Queden empatats.

Sort que l'anarquista dona les oportunes explicacions en aquest solt de la "Soli". Diu: Y conste que no exhibo este adjetivo más que cuando hay necesidad de exhibirlo.

En efecte, la situació no era per menys.

Restaurant EUZKADI
Ha quedat implantada la carta especial d'estiu i els avantatjosos coberts de 7 pessetes
CERVESES-COCKTAILS CAFE - BAR

RESTAURANT GLACIER
Avui i cada dia
SOPA COSTES DE GARRAF I POLLASTRO ALLO SPIEDO
Rambla del Mig, 19
Plaça Macià, 3
Telèfon 22503

LA VOLTA A FRANÇA

— Si em tornes a dir allò de què t'en vas a donar una volta, m'empepo!
— Doncs, mira: és la pura veritat!

La Confederació Hidrogràfica de l'Ebre

A més d'Autonomia, tindrà Estatut

Saragossa, 5. — Ha causat gran alegria la decisió del Govern de tornar a estudiar el traspass a la Generalitat dels serveis hidrogràfics, ja que hi ha la seguretat que això obrirà els ulls de les persones sensates sobre les maniobres del separatisme català que es voldria quedar amb el nostre Ebre i els seus tributaris després que nosaltres els hem fet grans.

Es molt criticada també l'actitud de quatre fells indocumentats i separatistes que han confeccionat un Estatut anomenat d'Aragó. Ací ningú no creu en l'autonomia aragonesa. No es creu en res més ni es vol res més que l'Autonomia de la Confederació Hidrogràfica del Ebro.

EL QUE SERA L'ESTATUT DE LA C. H. E.

Hem visitat un dels més caracteritzats membres de les forces vives de Saragossa. Portava barba, peruca i nas postissos; ulleres fumades i arrugues pintades al front. Molt amable ens ha fet seure i ens ha dit:

—Aragó no existe més que en la mente de los separatistas. En los tiempos de la Historia de España no existía más que la Confederación y ésta es la que vamos nosotros a resucitar. Cataluña, claro, se ha separado; pero si ella es separatista nosotros no tenemos ninguna culpa y vamos a resucitar la Confederación sin ella.

—La Confederació Catalana Aragonesa?

—Es usted bruto. La Confederación Hidrogràfica del Ebro. Sin el Ebro, qué sería Aragón?

—Nada.

—Ni eso; porque sin el Ebro ni podríamos nadar. Por eso queremos la Confederación y la Autonomia de la Confederación y el Estatuto de la Autonomia de la Confederación.

—Ah, ja, volen fer una regió amb tota la conca de l'Ebre i els seus afluents.

—No señor, nada de eso. Vamos a hacer una región solamente con el Ebro y sus afluentes y las orillas del Ebro y sus afluentes; lo demás no nos interesa.

—Així, les grans extensions que rega l'Ebre i els seus afluents, no els interessen?

—No señor, porque a nosotros no nos interesan más que las aguas. La Confederación será una Sociedad General de Aguas del Ebro y sus afluentes, porque pondremos contador a todas las alidas o utilización de las aguas al mismo precio que en Barcelona. Lo demás casi que no nos interesa.

—Així, l'Estatut no deurà ésser un estatut regional.

—¿Cómo que no! ¡Ya lo creo! Regional y que muy regional, con bandera, himno, orden público, idioma oficial...

—Fins idioma oficial? Ah, sí; el baturro!

—No señor. El baturro es el idioma de Aragón, no el del Ebro.

—Aleshores...

—¿El ebreo, hombre, el ebreo!

EL CARNET PROFESIONAL

—Per què no el vol, la C. N. T.?
—Perquè hi ha activitats que maten.

BLENOSIL CURA RADICALMENT LA BLENORRAGIA

sense lavatges ni injeccions, per crònica, rebel i antiga que sigui. No perjudica.

De venda a BARCELONA: Segalá, Andreu, Específics Pelayo, Marín, V. Ferrer, Específics Universitat, La Creu, Genové, Germana, Folguera, Coma, Específics La Creu (Sans) i demés Centres d'Específics i Farmàcies. MADRID: Joan Marín. PALMA: Cooperativa Farmacèutica Balear. VALENCIA: A. Gemic. ZARAGOZA. S. A. Farmacèutica Aragonesa.

NOTICIES DE TOT EL MÓN

Jerusalem. — Farid Fluory, president del Comitè Musulmà d'Estudiants, ha resultat ferit per una bomba.

L'època d'exàmens sempre ha estat perillosa.

Varsòvia. — En una topada amb la policia, a Ostrow, han mort quinze pàgesos, i hi ha més de cent detinguts.

Los Angeles. — El senyor Greisser, president del Senat de Danzic, ha fet pam i pipa al públic en ple Consell de la S. de les N., i després ha tret la llengua diverses vegades.

Tothom s'ha convençut que aquest Greisser és un llengua llarga.

La Havana. — La comtesa de Covadonga, esposa de l'ex-Príncep d'Astúries, es vol divorciar perquè diu que el seu marit li fa el salt a l'altra banda de l'Atlàntic.

Es veu que es tracta d'un nou salt de l'Atlàntic.

Ginebra. — Al pobre Negus se l'han escoltat com qui sent ploure. I això que encara no ha començat el període de les pluges.

Ginebra. — Definitivament han quedat aixecades les sancions. La que no sabem si s'aixecarà és la S. de les N.

Ginebra. — Els periodistes italians expulsats han resultat ésser uns fervents admiradors de la música de Brahms.

Ginebra. — Alemanya i Polònia s'estimen tant, que ja tenen incidents i tot.

París. — Els artistes teatrals, mentre feien vaga, representaven algunes escenes del seu repertori per al públic tafaner.

Ens sembla que aquests artistes són uns comedians.

París. — Ha estat solucionat el conflicte dels artistes teatrals. A Barcelona continua existint. El conflicte consisteix en trobar-ne de bons.

Nanquin. — L'actitud dels generals del Nord és tema de molts comentaris. Resulta que els generals del Nord lluitaran a favor del Sud. Aquests generals deuen llegir EL BE NEGRE.

Hong-Kong. — El general Li-Fun-Yen, del Nord, avança cap al Nord. La sorpresa ha estat tan general com el Li-Fun-Yen.

Londres. — Per motius de salut, el senyor Baldwin haurà de treballar menys. El seu estat és tan delicat com el de la S. de les N.

Nanquin. — La situació és extrema. Extrema Orient.

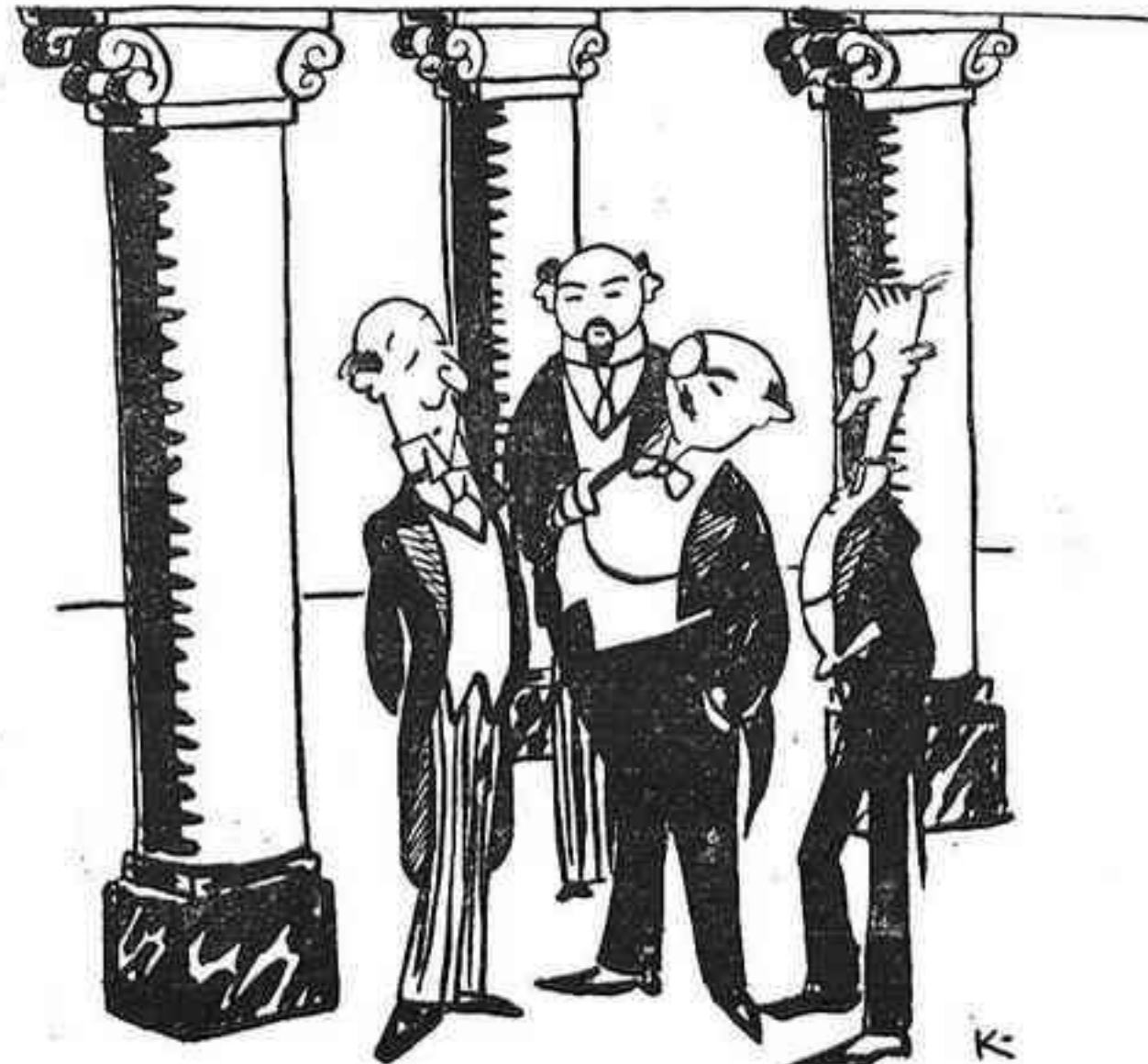
Ginebra. — Durant el discurs del senyor Barcia, s'ha suïcidat en plena Assemblea el repòrter fotogràfic Stefan Lex. "La Cançó que mata" ha quedat en ridícul.

Ginebra. — Per ordre del Negus s'ha constituït un Govern etiòpic a Gore. Es deurà dedicar a cantar el Gore Gore.

Ginebra. — Sembla que els periodistes que amb tanta fe cridaren contra el Negus, no eren periodistes acreditats. Serien periodistes desacreditats? Pel que cridaren, no ens estranyaria que fossin venedors de diaris.

Ciutat del Vaticà. — El Papa ha publicat una carta enciclica sobre la moral. Ignorem si ha excomunicat la producció nacional.

Sofia. — Pel que els pugui interessar el nou cap del Govern es diu Kusseivanov. Així perquè veíem que estem asabentats.

DIPLOMÀTICS A GINEBRA

—Què li ha semblat el discurs del Negus?
—Qui és el Negus?

Orelles esgarrriades

L'OR DE MOSCOU

A la secció cinematogràfica de "La Publicitat" del 28 de juny hi trobem aquesta notícia:

A la U. R. S. S. Una nova sala d'actualitats ha estat oberta a Moscou. S'hi poden sentir les darreres notícies en un local especial de T. S. F. El nou cinema és obert de les onze del matí a la una de la tarda. 23 sessions de mitja hora hi són donades cada dia.

En dues hores, 23 sessions de mitja hora! Després diran que els soviets perden el temps...

L'ALEGRIA DE CERVERA

La secció recreativa del Casal Català de Cervera va repartir el mes passat unes invitacions que deien així:

Simpàtica damisella: Plau-nos gentilmente invitar-la juntament amb la seva distingida família, a les estiuenques i lluïdes BERBENES que es desenvoluparan encisants el dia de SANT JOAN i la vigília de SANT PERE, a les deu de la vetlla i al saló-teatre del "Casal Català". Restarem agraïssims si veiem honorades amb sa presència les esmentades BERBENES; remerciant-li ço per endavant, afectuosament.

La Comissió

Si les berbenes (per què revellat s'ha d'escriure amb B de ruc?), si les berbenes resultaren tan divertides com les invitacions, els joves de Cervera no es devien pas avorir.

ELS NIPONS DE LAVAPIES

Un telegrama de "La Publicitat" del 30 de juny:

Tientsin, 29. — El comissari d'aduanes ha entregat una nota donant explicacions al Japó per l'incident dels dispersats fets contra una xalapa japonesa.

Una xalapa japonesa? El "gènero chico" a la conquesta de l'Orient...

CAUSES PERDUDES

De l'informació del plebiscit de Galícia que publicava el "Full Oficial" de la setmana passada:

Al poble de Sària, no se sap per què, la votació es farà el dimarts. També en alguns poblets apartats de la capital no s'han celebrat les votacions per la mateixa causa i es farà dimarts.

De manera que el no saber per què és una causa com una altra.

LA VELLA GUARDIA

Un telegrama de la Fabra que publicaren els diaris el dia primer de juliol:

Londres, 30. — El rei ha autoritzat els guàrdies de la Torre de Londres que puguin afaitar-se la barba.

Com se sap, aquests guàrdies estaven obligats a dur barba des de l'any 1485.

Que els obliguessin a dur barba no ens estranya; el que sorprèn, és que poguessin obligar-los a viure 451 anys.

FERIDES GREUS

D'Ara, setmanari de Palafrugell, de la ressenya del naufragi d'"El Kantara":

Examinats els ferits amb més calma i deteniment, es pogué observar que solament cinc d'ells oferien caràcter de veritable gravetat.

Aquest són tres dones i dos homes. Entre les dones n'hi ha una de gravida. Una altra presenta una gran contusió al front. La restant, és una formosíssima dona mahonesa, filla de pares espanyols, resident a França.

Dels dos homes ferits, un d'ells és un tripulant i l'altre un noi que sofreix la fractura de la cama.

Estar gravada, per una dona, potser no és massa greu; ara, ésser mahonesa i formosíssima, pot ésser greu per als altres. En quant als homes ferits, no sabem què és pitjor, si ésser tripulant o tenir una cama trencada.

En la final de Wimbledon, Perry ha vençut Von Cram amb l'ajut d'un automòbil que proporcionà un accident a l'alemany, handicapa-lo.

D'aquesta feta, en Perry potser es dedicarà a l'automobilisme.

Una altra esperança que se'n va a l'aigua. El pobre Sungchili, aquell campió del món que volia ésser campió del món, perquè a Amèrica deien que no era campió del món, s'ha desfet com un bolado a mans d'un tal Tony que a més a més es deia Marino.

Una desgràcia mai no ve sola.

Uns altres que han fet aigües són els nedadors espanyols que han anat a París. Si bé han rebut en water-polo, en canvi en les curses també els han passat per la pedra.

Es a dir, que una cosa va per l'altra.

La natió espanyola, d'aquesta feta, ha quedat a l'alçada del betum.

Sobre el nivell de la mar, naturalment.

En la final de Wimbledon, Perry ha vençut Von Cram amb l'ajut d'un automòbil que proporcionà un accident a l'alemany, handicapa-lo.

D'aquesta feta, en Perry potser es dedicarà a l'automobilisme.

Una altra esperança que se'n va a l'aigua. El pobre Sungchili, aquell campió del món que volia ésser campió del món, perquè a Amèrica deien que no era campió del món, s'ha desfet com un bolado a mans d'un tal Tony que a més a més es deia Marino.

Una desgràcia mai no ve sola.

Uns altres que han fet aigües són els nedadors espanyols que han anat a París. Si bé han rebut en water-polo, en canvi en les curses també els han passat per la pedra.

Es a dir, que una cosa va per l'altra.

La natió espanyola, d'aquesta feta, ha quedat a l'alçada del betum.

—Aquests atemptats estan creant una situació molt negra.
—Negra i consentida.

Ràdio Ballarà

Colonial, 500 pies., tota ona
Philco 6 vòlv., 350 pies.
Philips, 100 pies.
Emerson, 200 pies.

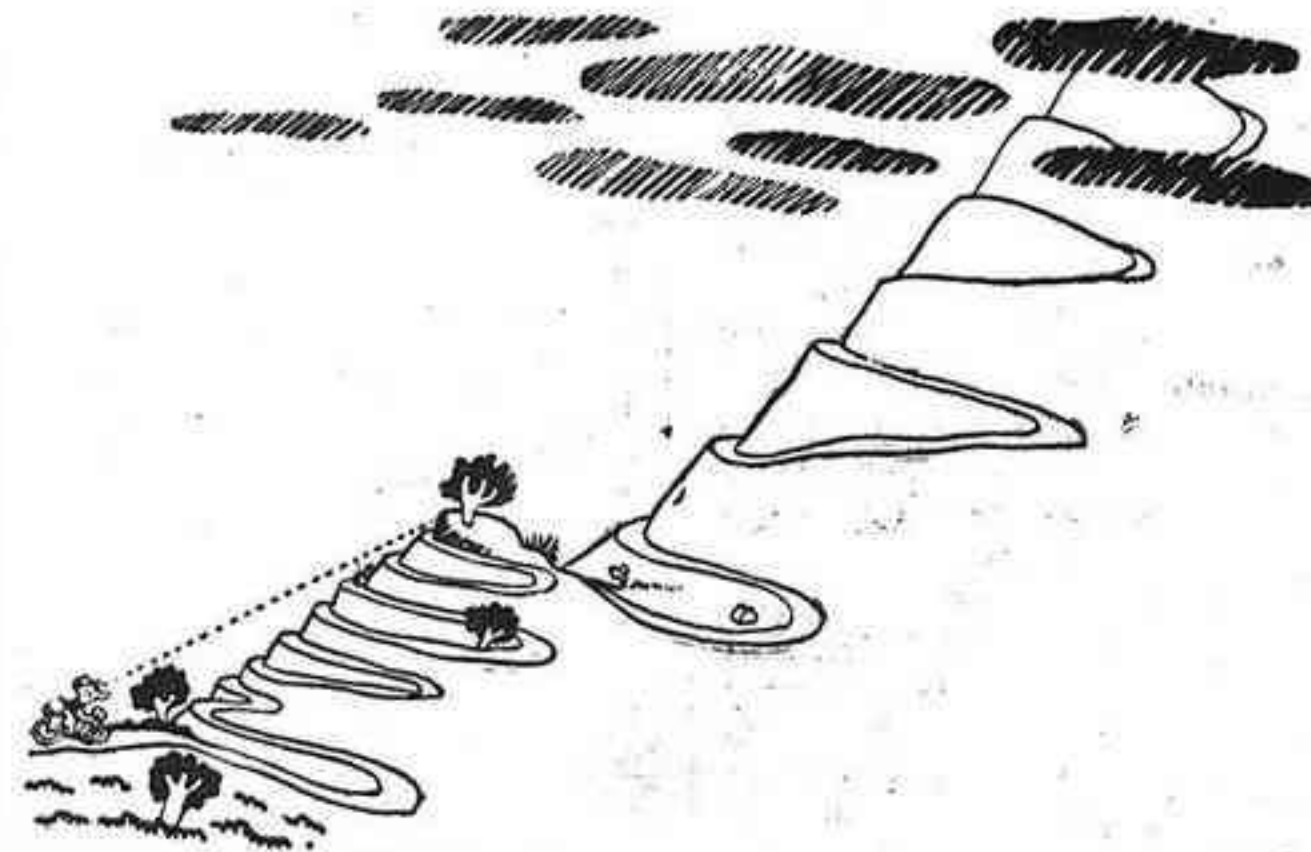
2 Setmana

Grans descomptes al comptat en totes les marques
DIPUTACIO, 224 (junt Aribau)

Dr. CASASA

BLENORRAGIA AGUDA CRÒNICA, GUARIMENT TOTAL - SIFILIS PELL-LLAGUES DE LES CAMES

Tallers, 29 entresol de 11 a 1 i de 5 a 8 PRELUS ECONOMICS

MES SOBRE CICLISME

El corredor. — Sort que després d'una pujada ve una baixada!

EL BEN PLANTAT

L'Olimpiada Popular, segons les darreres notícies rebudes per Tralhalyp, segueix popularitzant-se olímpicament.

S'han fet públiques les següents valuosíssimes inscripcions:

Senyors d'Esport i Ciutadania; a totes les proves.

Bernat i Duran: prova de "Kri-thikon".

Anarquista de Terrassa: a prova de bomba.

Doctor Irurita: cursa de les 40 hores.

Les pesos forts Mercè Nicolau Martori i Maria Vila Davi, en lluita lliure, es disputaran la subvenció de la Generalitat.

Tres desconeguts de la plaça d'Espanya s'han inscrit per a les proves de tir al búrgeg i dos per al llançament de la dinamita.

Totes les Federacions obreres i el Govern de la Generalitat participaran en la cursa de vagues amb obstacles.

Segons les nostres notícies, ahir va començar la Volta a França.

Els ciclistes espanyols formen equip amb els del Luxemburg. Ja no hi ha Pireneus!

En la final de Wimbledon, Perry ha vençut Von Cram amb l'ajut d'un automòbil que proporcionà un accident a l'alemany, handicapa-lo.

D'aquesta feta, en Perry potser es dedicarà a l'automobilisme.

Una altra esperança que se'n va a l'aigua. El pobre Sungchili, aquell campió del món que volia ésser campió del món, perquè a Amèrica deien que no era campió del món, s'ha desfet com un bolado a mans d'un tal Tony que a més a més es deia Marino.

Una desgràcia mai no ve sola.

Uns altres que han fet aigües són els nedadors espanyols que han anat a París. Si bé han rebut en water-polo, en canvi en les curses també els han passat per la pedra.

Es a dir, que una cosa va per l'altra.

La natió espanyola, d'aquesta feta, ha quedat a l'alçada del betum.

Sobre el nivell de la mar, naturalment.

Catx as catx can a l'Ajuntament

En l'intermedi per anar a sopar en el Ple municipal de la setmana passada, quan els regidors, ben sopats, anaven arribant a la Casa gran, es varen trobar a l'entrada de Consellers del Saló de Sessions el regidor radical senyor Matutano i el radical no regidor senyor Joan Mas Bagà.

Els dos radicals començaren de parlar, al principi, semblava amistosament, però de sobte el senyor Mas Bagà s'acalorà—com la seva marca ja indica—agafà el senyor Matutano per una solapa, el sacsejà, es pegaren, es tornaren a sacsejar, hi anaren un periodista i un urbà a descompartir-los, el periodista i l'urbà foren escampats i finalment el senyor Mas Bagà engegà el senyor Matutano com si fos una patata tendra i rodoladissa. El senyor Matutano féu primer tantes, després uns piruetes, s'assegué a terra i per acabar de rabejar-s'hi, s'hi ajagué amb les cames enlaire.

No passà res més.

Però, què havia passat?

Poca cosa. Quan es fundà el Real Club Republicano, el senyor Pich, que volia fer, com sempre, les coses en granda, a voler un mobiliari regio, tapissat amb pell de petaca, com ell deia. Però, com es pagaria? Ah! Molt fàcilment; amb lletres avalades pels socis i anant fent pilotes. I, en efecte, unes avalaren per una quantitat i altres per una altra. El senyor Mas Bagà avalà una lletra per valor de 5.000 pessetes.

Després va venir allò de l'Stra-perlo i el senyor Pich va dimitir; però les lletres no, i la junta era l'encarregada de combinar les pilotes. Ara bé; es descuidaren d'avisar el senyor Mas Bagà que dimarts li tocava la seva lletra i l'home es trobà sense fons. I dimecres la lletra seria protestada!

I fou per això que dimarts a la nit el senyor Matutano, s'assia plàcidament — xap! — a terra en un passadís de l'Ajuntament.

Si són pocs i encara es barallen... Sempre, però, tenen el recurs d'annunciar-se, com en les gasetilles de catx, per exemple, una d'"Ahora", en la qual es diu, entre altres coses:

Esta noche se presenta Karsic, un yugoslavo conocido en los círculos del gran mundo por el tranquilizador apodo de "La Pantera". Su reputación de "asesino" ha recorrido todos los rings.

I en una altra:

Figuran también en el programa inaugural Martin Zikoff, ruso, no sabemos si "rojo" o "blanco", pero de una fiera "garantizada" que, a lo que parece, no está contento hasta que a su adversario no le retiran las mulillas.

Segurament tindrien més èxit que en les eleccions.

Es celebren novenes perquè "La Noche" proclamí que Cañardo està descartat dels primers llocs.

Es una manera com una altra d'ajudar-lo.

Ha començat el "Tour de France, tour de... Desgranges"!

Es celebren novenes perquè "La Noche" proclamí que Cañardo està descartat dels primers llocs.

Es una manera com una altra d'ajudar-lo.

Es celebren novenes perquè "La Noche" proclamí que Cañardo està descartat dels primers llocs.

Es una manera com una altra d'ajudar-lo.

Es celebren novenes perquè "La Noche" proclamí que Cañardo està descartat dels primers llocs.

Es una manera com una altra d'ajudar-lo.

Es celebren novenes perquè "La Noche" proclamí que Cañardo està descartat dels primers llocs.

Es una manera com una altra d'ajudar-lo.

Es celebren novenes perquè "La Noche" proclamí que Cañardo està descartat dels primers llocs.

Es una manera com una altra d'ajudar-lo.

Es celebren novenes perquè "La Noche" proclamí que Cañardo està descartat dels primers llocs.

Es una manera com una altra d'ajudar-lo.

Es celebren novenes perquè "La Noche" proclamí que Cañardo està descartat dels primers llocs.

Es una manera com una altra d'ajudar-lo.

ELS PERIODISTES ITALIANS EXPULSATS DE SUISSA

Vaca primera. — Si els tracten així, creuran que es troben al seu país.

MERCAT D'OCCASIONS

Compra-Venda-Canvi de mobles i tota classe d'objectes
TOT D'OCCASIO
Corts, 414 - Tel. 30422